

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopol se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruga s omejenim porokom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Pregled najnovejših dogodkov.

Balkansko bojišče. — Razoroževanje črnogorske armade se gladko nadaljuje. Sovražna poročila o novih bojih v Črnigori so popolnoma izmišljena, čeprav ni jasno, kdo izvršuje vladno oblast v deželi. V Skadru uplenjenih 12 topov, 500 pušk in 2 strojni puški.

Italijanska fronta. — Živahnije topovsko delovanje sovražnika na primorski fronti. Pri Oslavju se vrše zopet boji.

Zapadno bojišče. — Uspešne akcije nemške artiljerije v Flandriji. Bombardiranje Nancyja. Sestreljen francoski dvokrovnik.

Turška bojišča. — Pozicijski boji pri Kutelamari se nadaljujejo. Angleški napadi pri Melanije odbiti. Sovražnik se je moral umakniti ob Tigrisu z izgubo 3.000 mrtvih za par kilometrov proti vzhodu. Tudi angleški napad zapadno Korne odbiti. — Sicer nič novega.

Razno. — Črnogorska kraljevska dinastija v Lyonu. — Vojna debata v švedski zbornici.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se objavlja: 25. januarja 1916, popoldne.

Razoroževanje črnogorske armade se prejšnjemu gladko nadaljuje. Povsod, kamor pridejo naše čete, izročajo črnogorski bataljoni pod poveljstvom svojih oficirjev orožje brez obotavljanja. Številni oddelki iz krajev, ki jih še nismo zasedli, so naznanili pri naših predstražah pripravljenost za predajo orožja. V Skadru smo uplenili 12 topov, 500 pušk in dve strojni puški. Kdo izvršuje tačas faktično vladno oblast, še ni mogoče točno dognati, a je brez pomena za vojaški rezultat črnogorske vojne.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 25. (Kor.) Veliki glavni stan, 25. januarja 1916.

Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

PARIZ, 24. (Kor.) Agence Havas javlja: Pariški črnogorski generalni konzul objavlja sledeči komunik: Princ Mirko ostane s tremi ministri v Črnigori, da organizira obrambo in da vodi eventualno izpraznitev. Armada generala Vukotića, bivšega ministrskega predsednika, nadaljuje boj v smeri združanja s srbskimi četami v Albaniji. S pomočjo alijancov upa črnogorska armada, da se uspešno udeleži bojev v Albaniji s Skadrom kot oporiščem. (Skader je že v naši posesti. Op.)

Neverjetne vesti o dogodkih v Črnigori.

LUGANO, 22. (Kor.) Italijanski listi javljajo, da se general Martinović na čelu več tisoč črnogorcev in srbov upira odložitvi orožja in da je vsilil kralju Nikoli svojo željo ter da dejanska vsebina avstro-ogrskih mirovnih pogojev ni odločilno vplivala na kraljevo odločitev. V ostalem se priznava, da Črnagora ne more storiti veliko več, kot da se umakne še dalje in da računa na simpatije.

LUGANO, 23. (Kor.) »Tribuna« poroča: Črnogorska armada in ljudstvo sta v nevarnosti, da ju sovražnik obkroži. Armada in general Vukotić se borita obupno, da dosežeta proti jugu stik z ostanki srbske armade. Ko bi se ta stik ne dal doseči, se bo nadaljevala guerilska vojna v gorovju. Pričakuje se po morju pomoč za veznikov za obrambo Skadra. »Idea Nazionale« doznava, da Skadar brani princ Mirko in general Martinović.

RIM, 23. (Kor.) Črnogorski generalni konzulat sporoča na odlagi brzojavke, ki jo je prejel od ministrskega predsednika Miškovića iz Brindisija: Ker se nadaljuje neki komentarji o zadnji fazi črnogorske vojne, naj se izve, da je bila izmenjava sporočil z avstro-ogrskimi oblastmi po padcu postojanke na Lovčenu, kar smo upali, da preprečimo, in po prihodu sovražnika na Cetinje za obe

strani obvezna. V časopisju se objavljajo splošno namenoma napačna presojanja. Črnogorske pristojne oblasti bodo v kratkem mogle poučiti javnost o resničnih dogodkih, ki so se godili v Črnigori. Črnogorska armada se pod poveljstvom generala Vukotića še dalje bori proti sovražniku, da se združi s srbsko armado.

Črnogorski dvor v Lyonu.

Črnogorski dvor se je nastanil v Lyonu na Francoskem.

Lyonski časopisi priobčujejo, kakor se poroča iz Zeneve, dolga poročila o nastanitvi črnogorskega kraljevega dvora. Kraljica Milena in prinčezinji Ksenija in Vera so prišlele čisto nepričakovano v Lyon z dvornim vlakom italijanskega kralja. Lyonski župan ni bil obveščen in se je nahajal v Parizu. Kraljico in prinčezinji sta sprejela prefekt in general d'Amade. Poskrbljeno ni bilo niti za hotel. Kraljica je s hčerama morala čakati v vlaku, dokler niso pripravili hotela. Prtljaga ni bila posebno volika in se je nahajala v največjem neredu. Skatle in zavoji so bili povezani z vrvicami.

Iz francoskih poročil izhaja, da se na Francoskem čudijo, da sta si črnogorska vlada in dvor izbrala ravno Lyon za svoje bivališče, ne pa kakega solnčnega mesta na južnem Francoskem. Glavni vzrok je pač, da je kraljica Milena pred leti težko obolela na potovanju in se potem dalje časa mudila v Lyonu, kjer jo je zdravil neki tamkajšnji zdravnik. V hvaležni spomin, da jej je ta zdravnik tedaj rešil življenje, si je izvolila sedaj Lyon za bivališče. Častniki iz njenega spremstva so pripovedovali častnikarjem, da se je samo na njujo prošnjo kraljice Milene izbral Lyon. Potovanje preko Skadra v Srb. Ivan v Medovi da je bilo izredno težavno.

Kakor se poroča iz Lyona, je tudi kralj Nikola na potu v Lyon. V nedeljo ob 8 zjutraj je bil napovedan prihod kralja Nikole v Rim. Brzojavka iz Napolja pa je javila, da kraljevi vlak pride šele ob 11 popoldne. Malo pred 11 je prispel pred postajo poslednje kraljevi avtomobil, iz katerega je stopil kralj Viktor Emanuel. Pred kolodvorom čakajoče ljudstvo je priredilo kralju ovacijo in ga je pozdravljalo s klici: »Evviva il re! Evviva Savoia!« Ob 11 je dospel dvorni vlak. Kralj Nikola je stopil iz vlaka, oprt na princa Petra.

Pozdrav med tantom in zetom in vsaki je bil zelo priskrben. V vlaku se je nahajalo spremstvo 45 črnogorskih vojakov. Kralja sta stopila v dvorno čakalnico, kjer se je vršilo predstavljavanje nekaterih ličnosti. Potem sta odšla vladarja na Kolodvorski trg, kjer jima je ljudstvo prirejalo ovacije. Odpeljali so se na to vilo »Savoia«, kjer jih je pričakovala kraljica Jelena in njeni otroci. Pozdrav med očetom in hčerjo je bil zelo genjliv.

Kralj Nikola je tekom dneva konferiral z zavezniki ministri veleposlaniki in se je ob 6 zvečer vrnil na kolodvor, kjer ga je zopet pozdravljalo ljudstvo. Nato se je s sinom Petrom in dvema italijanskima kavalirjema odpeljal proti Lyonu.

LUGANO, 21. (Kor.) Črnogorski ministrski predsednik Mišković je, kakor poroča milanski »Secolo«, poslal črnogorskemu zastopniku brzojavko, v kateri se pravi, da bo Črnagora nadaljevala vojno do skrajnosti. Kralj ima pri sebi samo dva sina. Ministrski predsednik upa, da bodo zavezniki v potrebi uspešno pomagali Črnigori, kakor so storili enako že za srbsko vojsko.

LYON, 21. (Kor.) V drugem sporočilu objavlja črnogorski generalni konzulat po ministrskem predsedniku podano informacijo, ki ponovno pravi, da se nahajajo kralj in njegova sinova še v Črnigori v sredi črnogorskih čet, da organizirajo zadnjo obrambo in olajšajo morebitno umeknitev. Mišković je dostavil: Naš tragični konec menda napravi konec obrekljivim obdolžitvam, ki so bila škodljivejša kot pa sovražnik. — Po neki pa-

riški vesti agencije »Stefani« se nahaja kralj Nikola v Skadru, da organizira odpor.

PARIZ, 22. (Kor.) Kakor poročajo listi, se je sedež črnogorske vlade preložil v Lyon.

LUGANO, 23. (Kor.) Agencija Stefani javlja iz Brindisija 22. t. m. Danes ponoči je črnogorski kralj Nikola s princem Petrom in spremstvom dospel sem, da se poda v Lyon. Princ Mirko in trije člani vlade so ostali v Črnigori na izrecno željo vojske, da se boj nadaljuje.

LUGANO, 23. (Kor.) Črnogorski kralj Nikola in princ Peter sta v črnogorski narodni noši, v spremstvu 30 častnikov in 50 vojakov dospela v Rim. Na kolodvoru ju je pozdravil kralj Viktor Emanuel in ju spremil v kraljevo vilo »Savoia«. Na kolodvoru sta se baje kralja objela in pred kolodvorom da ju je pozdravila množica. Kralj Nikola se s svojim vojaškim spremstvom še danes odpelje v Lyon.

LYON, 23. (Kor.) »Havas« javlja: Črnogorski general Govosdenoske in poročnik Radović sta izjavila napram častnikarjem, da je bilo potovanje kraljice in črnogorskih princov v Adriji zelo nevarno, ker so večkrat le s težavo ušli sovražnim podvodnikom in letalom. Oba sta potrdila, da je razpoloženje med črnogorskimi četami izvrstno. Izgubo Lovčena da je pripisovati edino le pomanjkanju živil in municije. Pogajanja radi premirja da so se sicer vršila, toda le v ta namen, da morejo kralj in oba njegova sinova do zadnjega hipa ostati pri četah in organizirati zadnji odpor.

LUGANO, 24. (Kor.) Kakor javljajo italijanski listi, je črnogorski kralj povodom svoje sedemurne navzočnosti v Rimu sprejel veleposlanike Francije, Rusije in Anglije ter poslanika Srbije. Kralj Viktor Emanuel in kralj Nikola sta se dozdevno poslovila prisrčno. Dvojica italijanskih dvornih uradnikov je spremljala črnogorskega kralja v Lyon.

Dogodki v Črnigori.

S poučene strani se javlja: Odložitev orožja v Črnigori v tem trenutku sicer še ni popolnoma končana, kar je pa razumljivo, ker se Črnagora nahaja v stanju nekake negotovosti, kajti vojna je v Črnigori preobrnila vse. To se ne tiče samo črnogorskega prebivalstva, temveč tudi vladajočih krogov. Dokler se popolnoma ne odloži orožje v Črnigori, se v smislu naših poglev ne smejo pričeti mirovna pogajanja s Črnogoro. Nasprotno je tudi resnica, da je faktično osvojena vsa dežela, da se nahajajo vsa mesta in večji kraji Črnogore v naših rokah in da je glavna črnogorska cesta Nikšić—Danilovgrad—Podgorica—Skadar naša.

Tekom dosedanjega odlaganja orožja ni s strani Črnogorcev počila niti ena puška proti našim četam, nasprotno, črnogorsko prebivalstvo je sprejemalo naše čete kar najprijazneje, kar se pač da tolmakiti tako, da je prebivalstvo moralo veliko trpeti po zadnjih vojnah in da zato le pozdravlja odložitev orožja. Potentakem naša armada, kakor je bilo že povedano, ni zadela nikjer na odpor in so celo visoki generali črnogorske vojske sami prišli v naš tabor in se dali na razpolago.

Prvi predpogoj za poseben mir s Črnogoro je, kar je treba poudarjati še enkrat, popolna odložitev orožja. Potem šele smo pripravljani za pričetek mirovnih pogajanj. Primerjanje Črnogore z Belgijo in Srbijo ni na mestu, kajti črnogorska vojska je razbita popolnoma. Poteg tega je dežela v posesti naše armade, dočim se, kakor se ve, ostanki srbske armade zbirajo na Krfu, ostanki belgijske pa na Francoskem. Reči moremo, da je vojna v Črnigori za nas končana s popolnim zasedenjem dežele. Če se v poročilu našega generalnega štaba govori o neprijetnih dogodkih v Podgorici, se nanaša to na dogodke, ki se niso dogodili med našo armado in črnogorsko, kajti ko so prišle naše čete v Podgorico, je bil tamkaj že popoln mir.

vse s svojimi lastnimi očmi. Povedal vam je nekdo moje male ljubavne stvari in Galimand, ki ni tako neumen, kakor ste vi, mi je davi povedal vse.

— O, ta lopov! To mi poplača!

— Prav nič vam ne bo plačeval. Je pod mojim varstvom. Uvidel je, da ne pride daleč z bankirjevim denarjem in da me bo potreboval, preden poteče šest tednov. Kar se pa tiče vas, moj prijatelj Tircis, pa lahko napravite križ na moja vrata in prečrtate v svojem proračunu one lepe svote, ki ste jih pridobili v moji družbi z ujetjem grlic v mojem smislu. Seveda tudi lahko računate na to, da povem gospodu cesarskemu prokuratorju tudi storijo o dogodku, ki se je zgodil danes. Ugrabitve dekleta z vsemi otežujočimi okoliščinami! To bo zelo zanimalo imenovanega uradnika.

— O, ljuba moja gospa Brankador! — je jecjal Tircis zelo poparjeno, — tega vendar ne storite!

Vojaški sotrudnik graške »Tagespost« pa pravi: Diplomatske spletke v Črnigori je izjalovilo energično ravnanje našega armadnega vodstva, še preden so mogle škodovati. Odredba, da naj naše čete nemudoma prodirajo dalje, se je izkazala kot najboljša rešitev tega vprašanja. Vsa Zetska dolina od Nikšića pa do Skadrskega jezera je v naših rokah in je tako nasprotnikom miru s Črnogoro vzeta vsaka možnost, da bi mogli z uspehom omajati tako ustvarjeni položaj. Po naših četah zasedeni kraji Nikšić, Danilovgrad, Podgorica, Bar in Ulcinj so najvažnejša mesta kraljestva. Z zasedenjem Skadra smo zavarovali severno Albanijo in tako napravili konec nadaljnim spletkam Italijanov in njihovih plačanca Essad paše. Tudi upanje Srbov, da bi odtod zopet pričeli svoj osvojevalni pohod, je splavalo po vodi.

V Italiji bodo pač znali primerno oceniti zadnje vesti s črnogorskega torišča, posebno vest o zasedenju Skadra, v vsej njihovi važnosti. Morda se pod vtiskom te vesti, če je ne zatre cenzura, hitreje izvešči oni razvoj, ki smo ga videli, da prihaja, in ki mora priti, če se narod po brezvestnih sleparjih in plačanih agentih nahujska v vojno brez poročstva. Močen vtisk napravi najbrž naše odločno postopanje na severoalbansko plemena, kar gotovo ni čisto brez militarnega pomena, ker se mnogostevilni Arnavti že sedaj prostovoljno vujejo za nas, in sicer tisti, ki smo jih na Kosovem in novopazarskem sandžaku osvobodili iz srbskega suženstva.

Z ozirom na vsa ta vsekrozi zanesljiva, avtentična poročila moramo pač res smatrati za pravcato laško časiško raco vest, ki jo je priobčil berlinski Wolffov urad iz Rima in v kateri se pravi, da sta pač črnogorski kralj Nikola in princ Peter odpotovala iz Skadra in dospela v Brindisi, odkoder nadaljujeta potovanje v Lyon, dočim pa da je princ Mirko s tremi člani črnogorske vlade ostal v Črnigori na izrecno željo armade, ki da nadaljuje boj. — Kje in kako neki, ko je vendar vsa Črnagora v naših rokah!

Iz Italije sicer še ni vesti, ki bi govorile o vtisku, ki ga je napravilo v Italiji zasedenje Skadra po naših četah, pač pa prihajajo od tam doli zelo si nasprotujoče vesti o nadaljni italijanski akciji v Albaniji že z ozirom na kapitulacijo Črnogore same. Tako poroča turška »Stampa«, da je zadnji italijanski ministrski svet sklenil energično militarno akcijo v Albaniji. Preko Zeneve pa prihaja vest, ki je baje razširjena po rimskem časopisju, da Italija zopet vkrca 10.000 mož za Albanijo, baje v ojačenje črnogorskih bojnih sil (?). V popolnem nasprotju s tema dvema pa je vest, ki jo razširja pariško časopisje, da je Italija sklenila odpoklicati svoje čete iz Albanije, da opuste Drač in Valono ter da tamkajšnje svoje čete odpelje v Solun.

Koliko je resnice na vsem tem, je pač težko reči. Verjetna pa je vsa stvar, če se sme verjeti vesti, ki jo je priobčil c. kr. korespondenčni urad po pariškem »Journalu«, da je Italija prepustila odločitev o Albaniji londonskemu vojnemu svetu, h kateremu pa niso bili povabljeni zastopniki Italije. Da je londonskemu vojnemu svetu več za Solun kot za Albanijo, je pač umevno, kakor je tudi umevno, da je to preziranje Italije pobudilo v Italiji veliko nezadovoljstvo.

Kakor poročajo iz Curiha, se v Italiji smatra splošno, da je londonski vojni svet ostro kritiziral ravnanje Italije, ne da bi bil dal italijanski vladi in italijanskemu vojskovodstvu priliko, da bi se bila opravičila. Misli se tudi, da je vojni svet sklepal tudi o nadaljnjem vjevanju Italije in da bi Italija morala izvesti te sklepe, ne da bi jo bil kdo kaj vprašal popreje. Javno mnenje v Italiji je zaradi tega ostenativnega preziranja Italije silno ogorčeno in govori se, da so morda šteti dnevi Salandrovega ministrstva, ki se mu očita, da je zapeljalo narod. Morda se francoskemu ministrskemu predsedniku Briand na posetu v Rimu — ki

pa še ni gotova stvar — posreči ublažiti nastajajoča nasprotja in pridobiti Italijo za enotno politično in militarno postopanje entente.

Kapitulacija Črnogore pač res poraja vedno občutnejše posledice za četverozavezje.

Armadno povelje bolgarskega kralja.

SOFIJA, 24. (Kor.) Kralj je izdal sledeče armadno povelje: Na željo moje zveste armade, ki mi je bila naznanjena po generalisirani in voditeljih čet, sem podeljeno dostojanstvo feldmarsala v znamenje hvalečnosti napram Bogu in v priznanje napram mojim vojakom za njihovo požrtvovalno junastvo in sijajne zmagne, sprejel.

Torpediran angleški parnik.

MILAN, 24. (Kor.) Kakor javljajo tukajšnji listi iz Soluna, je predvečernjim neki nemški podvodnik izven solunskega pristanišča torpediral neki angleški parnik z 250 vojak, 200 mežgi in municijo na krovu. Posadka je rešena. Lov na podvodnik je ostal brezuspešen.

Grška zbornica.

ATENE, 24. (Kor.) Agence liavas javlja: Zbornica je bila otvorena. Ministrski predsednik Skuludis je prečital odprto povelje kralja, na katero so odgovorili poslanci s klici »Živel kralj!«. Nato je sledilo zapriseganje. Tudi poslanci severnega Epira so se udeležili sej; in zaprisege. Nato se je zbornica odgila.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se objavlja: 25. januarja 1916, popoldne.

Včeraj so bili zopet razni deli severovzhodne fronte v ruskem topovskem ognju. Na mnogih točkah je bilo poizvedovalno delovanje sovražnika zelo živahno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 25. (Kor.) Veliki glavni stan, 25. januarja 1916.

Ruski napadi so bili na raznih mestih z lahkoto odbiti.

Vrhovno armadno vodstvo.

Rusko uradno poročilo.

»Berliner Tageblatt« priobčuje naslednje rusko uradno poročilo, izdano 21. t. m.: Zapadna fronta: Iz okolice Dvinskkega se poroča uspešno delovanje naše artiljerije. Pri kolodvoru Wilejka (35 kilometrov vzhodno Smorgona) smo zajeli nemško letalo. Severno Čartorijskega je poizkušal sovražnik zavzeti po nas zasedenju višine, a je bil zavrnjen. V ozemlju severozapadno Zbaraža (18 kilometrov severovzhodno Tarnopola) je eksplodiral sovražni zrakoplov in zgorel v zraku. Njegova ladjica je pozneje padla v naše črte. Kavkaška fronta: V obrežnem ozemlju so nas poizkušali Turki v široki fronti vreči nazaj, a so bili odbiti z velikimi izgubami. Naši oddelki so po boju zavzeli mesto Hasankala in so zapodili bežečega sovražnika do erzerumskih utrdb. Ujeli smo pri tem 1500 mož in zajeli en top, veliko municije in šotarišče. Turki se nagloma iz vseh smeri umikajo v okrilje trdnjave Erzerum in puščaj v naših rokah veliko skladišče municije ter velike zaloge kuriva. Južno Urmiškega jezera smo ponovno vrgli oddelek Kurdiv čez reko Diaghlatu.

Rusko posojilo.

PETROGRAD, 24. (Kor.) Kakor poroča »Rieč«, je bilo na novo posojilo podpisanih skupno 322 milijonov rubljev. Vrh tega so prevzele hranilnice 80 milijonov, tako da so morale privatne banke prevzeti 600 milijonov.

2 avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 25. (Kor.) Uradno se objavlja: 25. januarja 1916, popoldne.

Na tirolski fronti je obstreljevala sovražna artiljerija kraja Creto (v Judika-

na slepo srečo. Prej bi našla šivanko v seniku.

— Odpeljali so jo v majhno, belo hišico z zelenimi vetrnicami, levo od mosta, za Saint Jamesom.

— Ali se ne lažete?

— Ali naj vas povedem tjakaj? Potem boste videla, ali sem se zlagal ali ne.

— Ni treba, verjamem vam. Koliko denarja vam je dal Leonida?

— Bankovec za tisoč frankov, da si ga razdelimo trije.

— In se daste tako oslepariti?

— Oslepariti?

— Da, vi trikratni tepec! Leonida je dobil najmanj dvatisoč frankov.

— Ni mogoče!

— Jamčim vam za to.

— O, ko bi bil vedel jaz to!

— No torej, sedaj veste.

— Lopov, to mu poplačam.

— Prepir... slaba misel... potem ste izgubljeni.

(Dalje.)

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépia

— Kako vendar... jaz... za kaj me pa smatrate vendar?

— Strela! Kaj menda še miste nikoli doživela kaj takega?

— Mogoče, toda sedaj ne doživim več kaj takega. Grem v justično palačo iz moralnih vzrokov, dragi moj.

— Ali, aj, aj!

— Vložim tožbo.

— Ali so vas okradli?

— Hočejo me okraštiti.

— O, to pa ni lepo, in kdo je ta lopov?

— Dva sta.

— Ali ju poznate?

— Mislil, da!

— Torej povejte mi njuni imeni.

— Zakaj neki?

— Da zadovoljite mojo radovednost.

— Pa naj bo! Eden teh pridaničev se imenuje Leonida.

— Leonida! — je ponavljal zdravnik, ki ni bil zdravnik, in se je zakrohotal na glas.

— Kaj, ali se vam to zdi smešno?

— Seveda. In drugi?

— Drugemu pa je ime Tircis.

— Jaz?

— Vi sam, sinko moj.

— Pa menda vendar ne! In tožiti naju hočete, gospa Brankador?

— Da.

— Prisegam vam, da ne vem, kaj hočete reči z vsem tem.

— Aha, torej mislite vidva, Leonida in vi, da se more kar tako-le ropati na mojo lastno pest in zlorabljati znanje poštene žene, da bi se ji prikrajšali njeni mali dohodki? Ne tako, draga moja! Vidite, sedaj je že več kot dve uri, da sem nastavila stražo pred stolpom, v neki veži na koncu Pigalske ulice, in videla sem tudi

rihah) in Caidonazzo (Suganska dolina). Ob goriškem predmostju se vrše zopet boji pri Oslavju. Včeraj zvečer je bilo delovanje italijanske artiljerije na primorski fronti vidno živahnije.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

DUNAJ, 24. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Glede manjših bojev, ki so se vršili te dni na naši jugozapadni fronti, je omeniti posebno dve drzni patrolni akciji. Patrolja pod poveljstvom nadporočnika Gerla je v dolini Adame zasedla eno italijansko nastanišče, uničila posadko in se nato brez lastnih izgub s šestimi ujetimi Italijani vsled velike sovražne premoči vrnila. V zapadni dolini Chiese so izgubili Italijani pri napadu naših patrolj okoli 40 mož, do čim so imele naše patrolje le dva ranjena.

DUNAJ, 24. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Reuterjev urad poroča po rimskih listih, da je en angleški podvodnik v severni Adriji uničil eno avstrijsko povodno letalo in ujel mostvo. Torpedovka, ki je prihitela na pomoč, je bila torpedirana in potopljena. — Z ozirom na te vesti je treba konstatirati, da avstrijska vojna mornarica ne pogreša nobene torpedovke niti nobenega rušilca. V slučaju, da je angleški podvodnik faktično torpediral kako torpedovko, potem je bila to le ladja ententnega brodovja. S tem bi angleški podvodnik le sledil vzgladu francoskega podvodnika »Foucault«.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 25. (Kor.) Veliki glavni stan, 25. januarja 1916.

V Flandriji je naša artiljerija krepko obstreljevala sovražne postojanke. Patrolje, ki so na raznih mestih fronte prodrele v močno sestreljene jarke sovražnika, so dogonale njegove velike izgube, ujele nekaj mož in uplenile 4 minovke. Tempelski stolp in katedrala v Neuportu, ki sta bila dobro opazovališče za sovražnika, sta bila porušena. Vzhodno Neuville so naše čete v zvezi z uspešnimi razstrelitvami min napadle dele najsprednejših francoskih jarkov, uplenile tri strojne puške in ujele nad 100 mož. Nato izvršeni sovražni protinapadi na osvojene postojanke niso uspeli preko bornih začetkov. Le posamezni pogumni ljudje so zapustili jarke. Bili so postreljeni. Nemška letalska brodogoja so napadla vojaške naprave v Nancyju in tamkajšnje letalsko pristanišče kakor tudi tovarno v Baccaratu. Pri St. Beloitu (severozapadno Thiaucourt) je padel en francoski dvokrovnik z letalci vred nepoškodovan v naše roke.

Vrhovno armadno vodstvo.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 24. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Pozicijski boji pri Kutelamari se nadaljujejo. Angleške čete, ki so prišle iz Iman Ali Garbi, so dne 21. t. m. pod zaščito monitorjev napadle naše postojanke pri Menahie (35 km vzhodno Kutelamare) na obeh bregovih Tigrisa. Bitka je trajala šest ur. Vse napade sovražnika smo odbili s protinapadi in se je moral sovražnik umakniti za par kilometrov proti vzhodu. Našli smo na bojišču okoli 3.000 mrtvih Angležev in ujele enega stotnika in par vojakov. Naše izgube so razmeroma majhne. Dovolili smo Angležem enodnevno premirje, ki je je zahteval angleški poveljnik Hilemer v svrhu pokopanja njegovih mrtvih. Ujetniki so izpovedali, da so Angleži poleg v tej bitki zadobljenih izgub, izgubili v prejšnjih bitkah v okolici Sejh Saída 3.000 mrtvih in ranjenih. Z napadom z naše strani je bila neka druga angleška kolona, ki je skušala prodirati zapadno Korne iz smeri Muntelika, prisiljena, da se je umaknila. Pustila je na bojišču tisoč mrtvih. Uplenili smo množino kamel in okoli sto šotorov. — Sicer nič važnega.

Izpušeni francoski uradniki ameriškega poslanstva v Carigradu.

CARIGRAD, 24. (Kor.) Ameriškem poslanstvu pridruženi francoski pisarniški uradniki, kojih aretacija je bila odredjena v svrhu represivnih odredb za odvedbo turškega konzula in funkcionarjev iz Soluna, so bili danes zopet izpuščeni.

Švedski državni zbor. — Vojna debata.

STOCKHOLM, 24. (Kor.) Državni zbor je pričel danes proračunsko debato. Ministrski predstojnik je naglašal, da ni nobenega vzroka, da bi se doma in v inozemstvu dvomilo, da je politika švedske vlade politika nevtralnosti. Ministrski predsednik je ponavljal v prejšnjem polletju podano izjavo, da je želja švedske, da ohrani mir in da dela z vsemi sredstvi na to, da pa računa obenem švedska tudi z vsemi možnostmi, pri čemer bi ne bila švedski kljub vsem prizadevanjem ohranitev miru več mogoča. Voditelji desnice in liberali so se izrekli za ohranitev nevtralnosti na vse strani. Socialni demokrat Branting je izjavil, da je potrebno, da se sklene pameten dogovor, da se doseže razumotno položaja, ne pa, da se z dozdavnimi nepremisljivimi nasprotji tirajo do skrajnosti. Ministrski predsednik je ponavljal zagotovilo, da želi vlada ohranitev miru, da pa se mora računati s tem, da bi zamoglo postati to kljub vsem prizadevanjem nemogoče.

Potovanje Brianda v Rim.

RIM, 24. (Kor.) O potovanju francoskega ministrskega predsednika Brianda v Rim se poroča iz Pariza, da se bo, če pride do tega, vršilo začetkom februarja. Potovanje je v zvezi z Briandovo navzočnostjo v Londonu v svrhu vzpostavi-

vitve skupnega diplomatskega, gospodarskega in tudi vojaškega delovanja ententnih držav.

Cesar Viljem na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA, 24. (Kor.) Cesar Viljem je dne 20. t. m., prihajajoč iz Belgrade, prispel ob 7½ jutraj s spremstvom in vojvodo Ivanom Albrehtom meklenburškim v Bazias. Ko je pregledal častno stotnijo, je sprejel cesar poročilo poveljnika temešvarskega armadnega zbora. Po daljšem razgovoru se je podal cesar Viljem na bližnjo gorsko višino in si dal točno poročati o razvoju prehoda čet preko Donave. Nato je odšel cesar v Oršovo s parnikom. Bil je tekom vožnje ves čas na krovu in izrazil ponovno svoje občudovanje in očaranje nad krasno okolico. Ob 3 je stopil v Oršovi na suho in je bil sprejet z velikimi vojaškimi slovesnostmi. Po prisrčnih poslovitvi od gospodov in vojvode meklenburškega, ki je ostal v Oršovi, je stopil cesar v avtomobil, da se vrne v Bazias, odkoder je ob 7 zvečer nadaljeval potovanje z dvornim vlakom.

Politični razgovori v Rimu.

RIM, 24. (Kor.) Ministrski predsednik Salandra je imel daljši pogovor s kraljem Viktorjem Emanuelom. Nato je sprejel francoskega veleposlanika.

Baron Burian v avdienci pri cesarju.

DUNAJ, 24. (Kor.) Cesar je danes ob 11 dopoldne sprejel v Schönbrunnu ministra zunanjih stvari, barona Buriana, v daljši posebni avdienci.

Avstrijski ministrski svet.

DUNAJ, 24. (Kor.) Danes popoldne se je, kakor javlja korespondenca »Wilhelm«, vršil ministrski svet, ki so se ga udeležili vsi člani kabineta.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 24. (Kor.) Zbornica je sprejela zakon o vojaški službeni obveznosti v tretjem čitanju s 338 proti 36 glasovom.

Nedeljko Čabrinović umrl.

PRAGA, 25. (Kor.) V terezijanski bolnišnici je Nedeljko Čabrinović, ki je bil radi sarajevskega atentata obsojen na 20 let težke ječe, umrl na jetiki.

Železniška nesreča v Italiji.

LUGANO, 24. (Kor.) Pri Bologni sta trčila dva vlaka, pri čemer je bilo mnogo oseb ranjenih. Škoda je zelo velika.

Položaj.

25. januarja.

Naj nadovežemo na včerajšnja naša razmotrivanja o vzrokih, ki so izzvali kapitulacijo Črnogore, o ozlovoljenju Francije proti Italiji in o neodločnosti in nejasnosti grške politike.

K poglavju kapitulacije Črnogore bo zanimiv prispevek spomenika, ki jo je balje sestavil črnogorski kralj. Ta obširni spis Nikole da težko obtožuje entento, a glavni namen da mu je, da zavrne očitanje izdajstva. Spomenica pa da bo v glavnem služila za privatno porabo članom črnogorske kraljeve rodbine. Vsekakor pa je to nov dokaz o teži udara s kapitulacijo Črnogore za entento in za resničnost glasov, ki trde, da so vlasti četverpokrznega razlajane na vladarja Črnogore. V tej domnevi nas podkrepa tudi vest iz Milana, da so poslaniki entente vse poizkušali, da bi kralja Nikolo odvrnili od kapitulacije. Zagotavljali da so mu intergriteto dežele tudi za slučaj, da bi Avstro-Ogrska zasedla Črnogoro. Vzlci tem obljubam da je kralj naložil svojim ministrom, naj podpišejo brezpogojno kapitulacijo in naj začno z mirovnimi pogajanj. Celo to je trdila rečena milanska vest, da kralj ni hotel niti več sprejeti poslanikov četverpokrznega.

Mej tem pa nam je prišla za položaj v ententi simptomatična vest, da je črnogorski kraljev dvor poiskal gostoljublja na — francoskih tleh. Kraljica Milena in princezinje Ksenija in Vera so iznenada dospole v Lyon.

To dejstvo potrja vesti o ozlovoljenju Francije proti Italiji. O tem govore izjave francoskih listov. »Journal des Debats« pripoveduje, kako da je francosko občinstvo že leta 1914 pričakovalo od dne do dne, da vojne sile kralja Nikole ob sodelovanju francoskega brodogoja zavzamejo Kotor. Francoski brodogoja je upravičevalo najlepše nade. In vendar se ni nič zgodilo. Vzrok temu pa da je bil v tem, da je rimska konzulta delala ovire, ker je — tako sodi rečeni francoski list — mejne operacije predejala izvestnim občutljivostim. — »Temps« ne more razumeti razlogov, ki so ovirali Italijane, da niso pomagali Črnogori. Ne glede na razloge čustvovanja, ki so Italijo naravnost opominjali na to dolžnost, da je bilo tudi v nje lastnem interesu, da ne dopusti, da bi se Avstrija šopirila nad Jadranom. »Figaro« vprašuje, kaj da je Italija storila, da prepreči to zmago Avstrije. Spoštovanje, ki smo je — pravi »Figaro« — dolžni izkazovati neoporečnemu pravu drugih narodnosti, posebno one Srbov in

Hrvatov, se protivi načrtu, ki bi Jadran napravil italijanski.

Kot znak zmešnjave, nastale vsled odločnega koraka Črnogore, je smatrati sedanje vrvenje med italijanskimi diplomati in državniki. Neprerastano se vrše razgovori in posvetovalnja z diplomati drugih vlasti entente. Verzija, ki zveni splošno in ne pripoveduje nič konkretnega o namestitvi teh razgovorov in o morebitnih sklepih, pušča odprto vprašanje, ali gre tu za nadaljne operacije v Albaniji ali za sodelovanje Italije na balkanskem podjetju entente. Druga verzija pa sega dalje in trdi konkretno, da gre na teh konferencah za vprašanje, ali naj italijanske čete še ostanejo v Albaniji, ali pa naj se sploh umaknejo od tam!!

Naj zabeležimo tudi vesti o bližnjem prihodu francoskega ministrskega predsednika Brianda v Rim in predstoječem potovanju Salandre v Turin in Genovo. Ne moremo pa soditi, je li ta sedanja nemirnost Salandre v kaki zvezi z glasovno, ki so se širili pred par dnevi, da je namreč šef italijanskega kabineta prišel v navzkrižje z nekaterimi drugimi ministri in da se bavi z mislijo na — demisijo.

Značilna je tudi vest, ki jo prinaša »Grazier Tagespost« v nekem poročilu od švicarsko-italijanske meje, da se je jez srditežev v Italiji proti kralju Niholi prenaša tudi na njegovo hčer Jeleno — italijansko kraljico, češ, da je imela ona roke vmes in da je zaveda svojega očeta k temu »izdajstvu«. In prokletstvo tega zločina pada po vsej zdravi logiki tudi na slavnega švadronerja in frazerja in prirodnega pesnika za vojno hujskanje in smešne epistole na naslov tržaškega prebivalstva — Gabriella d' Annunzio. Svojo predzadnjo odo je posvetil — kraljici Jeleni, zapeljivki k izdajstvu na veliki stvari Italije. Smola je to, velika smola za tako velikega patrijota!

Naš nazor, da niti vsa grenka izkustva niso mogla dati Grški potrebne energije za primeren energičen nastop proti ententi, potrja tudi razgovor grškega ministrskega predsednika Skuludisa z dopisnikom Reuterjeve agencije v Londonu. Čudil se je, zakaj da vlasti entente še vedno dvomijo o politiki njegovega kabineta, in je naglašal, da ti dvomi prihajajo do izraza v omejenem dovozu živeža in oglja.

Ali ne zveni to kot mila prošnja za milo sodbu? Kot podobno opravičevanje zveni tudi izjava grškega kralja napram dopisniku new-yorškega lista »Sun«, češ, da bi se bila Grška s svojo vojno silo 300.000 mož, ako bi bila hotela, lahko uprla izkrcanju prvega kontingenta v Solunu. Opravičevanje napram četverpokrznemu in — samoobtožba pred centralnima vlastima.

Nu, vzlci vsemu temu moramo s previdnostjo sprejeti vest, ki jo prinaša angleški list iz Aten, da je prišlo med angleškim in francoskim poslanikom in Skuludisem do zadovoljivega dogovora glede Krija.

Nekateri so menili, da je ententa s svojim podjetjem na Balkanu odvisna od vedenja Grške. Ali to razmerje nas spominja vojaka, ki se je ponašal, da je ujel sovražnika, ki ga pa sedaj (ujetnik namreč) ... noče izpustiti!! Kdo je bil resnični ujetnik?

In sedaj se vprašujemo, na kaj opira ententa svoje obtožbe napram grškemu kralju? To ravno mora biti najbolj grenko za kralja Konstantina: glasila entente nočejo nehati z očitanjem, da na uravnavanju svoje politike nima pred očmi interesov Grške, marveč, da ga vodijo le rodbinski oziroma čustva lastnega pokolenja češ: Nemeč je. Celo ruska tedenska publikacija »Novy Ekonomist« priznava, da je to očitanje brez podlage. Piše: »Mnogo se govori pri nas, da kralj Konstantin goji simpatije do nemškega cesarja Viljema, ki so v nasprotju z javnim mnenjem vse Grške. Konstantin ni nemški princ, ampak sin starega grškega kralja in vnuk danskega kralja. Njegova mati je ruska velika kneginja. Bratranec je carja in kralja angleškega.«

Vso neosnovanost sumničen in neupanja dokazujejo analogije pri drugih dinastijah. Belgijski kralj, ki danes gotovo ne želi zmage Nemčije, nosi naslov princa »Sachsen - Koburg - Gotha«, njegova mati in soproga ste bili nemški princezi! Kralj romunski je oženjen s princeso, ki je prišla iz angleško-ruske dinastije. Radi tega pa se Romunska noče dati vpreči v voz Anglije in Rusije.

Bilo je pač nekdanjih časov, ko so vezi sorodstva določale tudi smeri državne politike. Ti časi so minuli. Zato je brez vsake podlage prizadevanje entente, da bi svoja nasilja proti Grški opravičevala s sklicevanjem na vezi sorodstva med kraljem Konstantinom in cesarjem Viljemom.

O Cetinju in Črnogori.

Na potu iz Kotora je Njeguš prvi večji kraj v Črnogori, ki te sprejema. To je precej raztreseno selo na višini 900 metrov nad morjem s kakih 2000 duš. Na kraju Njeguškega polja pod skalovjem so tri skupine hiš: v zadnji teh se je rodil kralj Nikola, in to v hiši, v kateri je »kula«.

Tu je bilo kasneje letovišče črnogorskih princev.

Od Njegušev vodi cesta, vijoča se ob brdu, a od Dubovika prihajamo na Cetinjsko polje. Gremo naprej ob selu Bajce, a dva kilometra pred Cetinjem naletamo na Džebano.

Od daleč se vidi spomenik kneza Danila, a kolikor bolj se bližamo Cetinju, tem neplodnejša so tla.

Cetinje leži na višini 660 metrov nad morjem. Hiše so iz kamna, pokrite z opeko. Središče mesta tvorite obe kraljevi palači, okolo katerih se nahajajo najznamenitejša poslopja Cetinja.

Historično najznamenitejša je zgradba Monastir na obronku Orlovega Krša, ki jo je leta 1484/1485 zedil Ivan Crnojevič po vzorcu samostana Maria Dolorosa v Jakinu. Turki so večkrat porušili ta samostan, a so ga Črnogorci vsikdar zopet zedili po starem načrtu. Na Monastiru je kula (utrdba) treh nadstropij, a nad njo je bila prej glasovita Tabla; manja kula, kjer so natikali turške glave. V Monastiru je zvon, ki ga je zliil Benečan Bartolomej. Na zvonu je označeno leto 1718 in naslov Danila I., prvega vladike iz doma Petrovičev. »Metropolit di Scanderia et oltra Marina«.

V Monastiru so rezidiral črnogorski vladiki, a sedaj je tam rodbinska grobnica kraljeve hiše. Tu so pokopani: vladiki Danilo I. in Peter I., veliki vojvoda Mirko Petrovič, oče Nikole, in Darinka, žena kneza Danila II.

V glavni ulici Cetinjski je stara palača Biljar, ki jo je zedil Peter II. Palača ima ime po biljardni sobi, kjer je nekdanji drugi prednik kralja Nikole sprejemal svoje obiske. V tej hiši so kasneje nastanili: v gornjem nadstropju ministrstva, v prizemlju šole, v stranskem poslopiju pa državno tiskarno.

Nasproti Biljaru je kneževski dvor, ki ga je zgradil Danilo I. Zgradba je na zunanostavna, a znotraj lepo urejena. Med novimi poslopiji se izčita s svojo eleganco hiša avstro-ogrskega rezidenta. Med nova poslopja spadata tudi vojašnica pod Belvederjem in gledališče.

Balsiči so se leta 1389 napravili neodvisne, v nekdanji Duklji, pozneji Zeti in so vladali malo državo do l. 1421, ko so izumrli. Tedaj so prevzeli oblast Crnojeviči. Prvi je bil Stefan Crnojevič, a najglasoviteji med njimi je bil Ivan, sodobnik Skenderbegov in Janka Sibirjanina. Ivanbegov sedež je bil v Žabljaku na Skaderskem jezeru, ki so ga Črnogorci zavzeli l. 1878. Ivan beg pa je rezidiral tudi na Cetinju v Monastiru, ki ga je on postavil. Tu je umrl leta 1490. v visoki starosti. Njegov sin Djuradj I. se je oženil iz Benetke in se tudi tja preselil. Sledil mu je Djuradj II., Crnojevič, ki se je tudi (1516) preselil v Benetke. Tako je prišla uprava v roke vladik, ki jih je bilo iz raznih rodov, dokler niso od leta 1697. dalje začeli izbirati vladike iz njeguškega rodu Petrovičev.

Prvi vladika iz rodu Petrovičev je bil Danilo I. (1697—1735) in so v njegovi dobi Turki dvakrat prišli na Črnogoro. Danilu je sledil slabotni Sava (1735—1781). V času Save se je pojavil Stjepan Mali, ki se je izdajal, da je v resnici umorjeni ruski car Peter III. Ščepanu Malemu se je posrečilo, da je omejeval Črnogoro nekoliko let.

V času, ko je zavladil Danilo I., ni bila Črnogora mnogo večja od Katunske nahije na njeguškem polju in okoli nje. Črnogora je obsegala tedaj kakih 1000 kvadratnih kilometrov. Kralj na Skaderskem jezeru Kuči (severovzhodno od Podgorice) in Brda (vzhodna Črnogora), so malokdaj spadala pod Črnogoro in so bila večinoma pod turško oblastjo, ali so vsaj plačevala »harač«.

To se je izpremenilo, ko je leta 1781. postal vladika Peter I. Petrovič, ki ga Črnogorci nazivajo velikega ali svetega vladika. Potem, ko so Turki v tretje osvojili Cetinje, je vladika Peter I. 1787 proglasil neodvisnost Črnogore in so se v borbah s Turki tudi Brda pridružila Črnogori. Peter I. je dne 22. septembra 1796. pregnal velikega vezirja Kara Mustafu. Peter I. je tudi dal Črnogori prve zakone.

(Konec pride)

Razne politične vesti.

Avtonomija občine praške. — Že nekaj dni sem čitamo po nekaterih listih nejasna in nedoločna namigovanja o nekih namernih centralne vlade, s katerimi bi se znatno skrajšala avtonomija občine praške in bi se nje uprava postavila pod državno kontrolo. Pri tem ne bi se tudi bližnje občine in ustanove »velika Praga«, ki pa ne bi jej bil na čelu svobodno izvojen župan, ampak kak državni organ. Hkratu da se ima preurediti raba občinskega poslovnega jezika in rešiti »nekatera politična vprašanja«, v smislu, ki ne bi bil ugoden Čehom. Dunajska »Information« pa izjavlja na podlagi — kakor trdi — zanesljivih informacij, da so vsi ti glasovi brez podlage, tendenciozni, ter da jim je namen, da bi — poleg raznih drugih — vzneirali javnost. Res da je sicer, da so velike občine potrebne reforme in tako tudi praška. O tem pa se je razpravljalo in proučevalo že pred vojno, toda tudi danes ob-

stoje je nejasne ideje o tem in tla še davno niso tako irdna, da bi se moglo na njih podlagi ukreniti kake pozitivne odredbe.

Domuče vesti.

Vse kar je prav. Pod tem naslovom smo prejeli: Tukajšnji delavski list z neko posebno slastjo napada revne okoličanske krušarice, češ, da odirajo meščanstvo s pretiranimi cenami. Mi tudi ne odobrujemo nobenega oderuštva. Zato ne odobrujemo tudi pretiranih cen krušaric. Pri teh poslednjih pa ni vse tako, kakor opisuje omenjeni list.

Pisca teh vrstic so že parkrat prosile napadane krušarice, naj jim preskrbi bele moke. Ponujale so mu celo 2 kroni za kilogram! One namreč morejo rabiti le popolnoma belo moko, ki se pa danes zelo težko dobi in ako jo kdo ima, je gotovo ne da po določenih cenah. Tudi to ni prav, ali dejstva so dejstva! Ker premmogje krušarice že iz prejšnjih časov žive le na tem, kar zaslužijo pri res mojstrsko napravljenem kruhu, je razumljivo, da skušajo tudi sedaj pri teh krizah — živeti! Niso torej toliko krive krušarice, pač pa bi bilo treba prijeti one, ki jim prodajajo moko po nezakonitih cenah. Krivo pa je tudi meščanstvo, ker plačuje krušarski kruh po visokih cenah, ko ima na razpolago dovolj dober kruh po primerli ceni. Ako pa se hoče odpraviti ves luksus, ne se odpravi tudi drugo, v prvi vrsti zlatina, svila, šampanjec itd. Marsikaj si še dopovemo o oderuškosti cenah, toda sedaj ne! Že pride čas in tedaj bomo govorili tudi mi, kakor je treba.

Nekdo.

Rdeči križ. Slovensko čtivo slovenskim junakom. Zentralstelle für Soldatenlektüre (Z. F. S.) Wien, IX/4 Canisiusgasse 16 prosi za vsakovrstno slovensko čtivo našim slovenskim ranjenim in bolnim junakom, raztresenim po raznih bolnišnicah. Prosimo slavno občinstvo, da se v obilni meri odzove pozivu in pošlje čtiva na gornji naslov direktno ali pa potom bližnje podružnice ali deželnega društva Rdečega križa.

Odpravite škodljivce! Prejeli smo: V predmetnih in v okolici je vrhov in zemljišč, na katerih rastejo borovci. Vredna naredba zapoveduje, naj vsi lastniki tekom zime — ako se ne motim, do 10. februarja — odstranijo in uničijo zapredke, v katerih se nahaja milijone jajec, iz katerih se pozneje izležejo gosenci. Opazujem pa, da je po drejvu še vse polno takih zapredkov. Osobito na Greti na bivši Marenzjevi kampa-nji jih je velikih kot otročje glave! Naj se to odpravi, da ne bo prihodnja letina uničena po mrčesih.

Našel se je sebrni obesek, ki ima na eni strani sliko moža in žene, na drugi pa možko sliko. Kdor ga je izgubil, ga dabi v žgajarni v ul. Carradori št. 18.

Mestna zastavljalnica. Danes, 26. t. m. se bo v mestni zastavljalnici od 9. dop. do 3. pop. vršila razprodaja nedragocenih predmetov, zastavljenih meseca avgusta l. 1914. na bele listke serije 136 in sicer od štev. 204.500 do štev. 205.500.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

se računajo po 4 stot. besedo. Mestno tiskano besede so računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Dobro hrano po ceni dole boljše gospodje. Kje? pove Ins. odd. Edinosti. 38

Makso Japel v Logatcu razpošilja po pošti od 1 do 5 kg: F201 rudeč in bel po 96 vin. Domačo mast po K 9.—. Domačo slanino staro K 8.—. Domačo slanino novo po K 7-50. Domačo slanino papirirano po K 8-50. Domačo surovo maso po K 7.—. Domače suho prečiščeno meso po K 7.—. Domače ocvirke po K 5.—. Zbrana jabolka po 60 vin. 34

Brinjeve jagode kupuje trždka Ivan Koba, Ung. Brod, Mähren (Moravsko.) 32

Kupujem zastavne listke, zlato, pokvarjeno umetno zborje. Via Maria Tereza 15, I. nad Vsaki dan od 10—12. 637

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2465

Kupujem žaklje vsake vrste. Jakob Margonul, Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici) 23

Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja nova zlatarnica in urarnica Mihael Žitric, Corso 47. 20

Umetni zobje

z In brez čeljusti, zlate krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 jutraj do 6 zvečer.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSJILJA DAJE

za vključbo 5 ½ %
na menice po 6 %
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po
4 ½ %

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Redni davek plačuje zavod sam. — Vloga se lahko po eno kruno. — ODDAJA
DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

registrirana zadruga z omejenim poroštvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.

Poštno-branilnični račun 16.004. TEGETOFN št. 952
ima varnostno celico (seže depozita) za shranje vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti plonu in požaru, urejeno po najvišjem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAJ 10 MILIJONOV KRON.
Glasnik vr: od 9 do 12 popold. in od 3 do 5 popold. lupajoče se vsak delavnik ob uradni uri